

متن پرسش

با سلام خدمت استاد عزیز: استاد این که حضرتعالی می فرمایید که ما تا نگاه تمدنی به انقلاب نداشته باشیم معضلات فرهنگی حل و فصل نمی گردد را اینگونه برداشت کردم. گویا خود جنابتان فرمودید که ما برای در اختیار گرفتن لگام «خیالات» و «وهمیات» خود باید حداقل ۱۵ سال مجاهدت کنیم خب طبیعی است که شاید عموم مردم نتوانند این مسیر را به سلامت پشت سر بگذارند پس باید زندگی را برای مردم ساخت که تمام ابعاد عینی مثل معماری اسلامی که انسان را متذکر عالم قدس می کند را شکل بدهیم تا اگر فردی هم بیکار در منزل خویش نشسته باز با نظر به معماری منزلش او را متذکر عالم غیب کند و به طور کلی و اساسی مردم راحت تر و سریع تر به مقصد حقیقی خود نائل می گردند! آیا این برداشت حقیر صحیح است؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به نظر بنده این نگاه، نگاه دقیقی است و حقیقتاً وقتی عالم ناسوت به عالم ملکوت متصل گشت، بسیاری از رذائل از جمله حرص به دنیا از بین می رود. و در همین رابطه داریم که در زمان حضرت علی «علیه السلام» بیکاری و بی خانمانی در جامعه رخت برپسته بود. موفق باشید